

VIRGINIA CARLOS TEMBE

Op 27 september 1990 ben ik geboren in Catembe, gelegen tegenover Maputo, aan de andere kant van de baai. Van klein af was ik bij mijn grootmoeder; mijn ouders heb ik niet gekend, maar zij moeten Carlos en Amélia geheten hebben. In 1993 kreeg ik ernstige huidproblemen, nat eczeem over mijn hele lichaam.

Ik zou opgenomen moeten worden, maar mijn grootmoeder die regelmatig wat te veel dronk, zag er erg tegenop om bij mij in het ziekenhuis te moeten blijven. Daarom legde ze mij op een zekere dag in mei 1994, vroeg in de morgen op de varanidae van de Dermatologie van het Centraal Ziekenhuis in Maputo en verdween toen voorgoed uit mijn leven.

Een jaar lang bleef ik in het ziekenhuis. Telkens als ik bijna beter leek, brak het eczeem opnieuw in alle hevigheid uit. In die tijd werd ik al bijna dagelijks bezocht en geholpen door Pater André,

daarbij gesteund door Lucie Genet en Carina Groot. Na een jaar ziekenhuis stelde de hoofddarts van de dermatologie een andere strategie voor om mijn huidproblemen te bestrijden. Ik zou waarschijnlijk allergisch reageren op allerlei microben en bacillen op de afdeling, zodat alle uitgeprobeerde behandelingen weinig of geen succes hadden opgeleverd. Voorgesteld procedé: verblijf buiten het ziekenhuis, elke week op controle en wanneer nodig opname, maar zo kort mogelijk. Resultaat: ik bleef wel chronisch met thematologische problemen zitten, maar vanaf half 1995 tot 2005 hoefde ik gemiddeld maar één keer per jaar voor enkele dagen of hooguit een week opgenomen te worden en van toen af steeds minder. Wel was er intussen nog een andere vijand van mijn gezondheid op het toneel verschenen: een hartafwijking die weliswaar geen opname nodig maakte, maar me wel verplichtte om voortaan dagelijks digoxine, amiloride en furosemide te slikken, en daarbij nog maandelijks een benzatine-penicilline injectie.

Al deze gezondheidsproblemen hebben me wel een beetje geremd in mijn groei en in mijn studie, maar al met al mag ik nu toch best tevreden zijn, omdat alles redelijk goed op zijn pootjes terecht gekomen is, dank zij de hulp van velen. In 1995-96 leefde ik in een pleeggezin (goede kennissen van Pater André), vanaf augustus 1996 tot september 2008 in Centrum Mutanyana Weru, vanaf oktober 2008 tot februari 2011 in hetzelfde Centrum maar onder andere directie, en vanaf toen tot nu toe opnieuw in het pleeggezin van 1995-1996, waar ik kost en inwoning krijg, terwijl Pater André voor mijn studiekosten opkomt, in het kader van het re integratieproject, waarin veel ex-bewoners van Centrum Mutanyana Weru op eigen benen moeten leren staan.

Ik zit nu in de 10-de klas van de middelbare school, waarbij ingebouwd een cursus Hotellerie en Toerisme. Hiermee hoop ik mijn eigen toekomst veilig te stellen.

Recente foto van Virginia